

[Maisted]

radikale venstre med, hver gang den overhovedet foretager sig noget i den økonomiske politik – synes jeg, det er et imponerende resultat, man har opnået med hensyn til statens udgifter. Man har vitterlig fået nedbragt underskuddet fra astronomiske højder til omkring 14 mia kr., og det skyldes først og fremmest, at man har ført en fornuftig indkomstpølitik og haft en fast kronekurs. Det har bevirket, at man har kunnet halvere renteutgiften. Det er der ingen der kan være utilfreds med. Jeg kan ikke forestille mig, at socialdemokratiet for alvor kan kritisere et sådant resultat. Det er en af årsagerne til, at de frie demokrater vil stemme for finanslovsforslaget. Vi er selvfølgelig dybt uenige med regeringspartierne og det radikale venstre i, at man ikke er gået længere. Man kender problemerne, men vil ikke tage de midler i brug, der skal til for at nå betydelig bedre resultater.

De frie demokrater har stillet ændringsforslag, der bygger på, at Danmark er for et frit folk, det vil sige, at det skal have skattelettelser; der skal ske offentlige besparelser, sådan at borgerne bedre kan bestemme over deres egne midler. Det er sådan, et frit samfund bør være indrettet.

Dernæst har vi foreslået, at man tilbagefører selskabsskatten til 40 pct. fra de 50 pct., og det har vi gjort, fordi det har vist sig, at erhvervslivets overskud er brugt til investeringer, til at skabe flere arbejdspladser og til at øge eksporten. Det er kendsgøringer, og derfor virker de 50 pct. stik imod det, som vel er regeringens og formentlig også det radikale venstres hensigt, nemlig at vi skal se at få taget hul på en løsning af problemerne med hensyn til betalingsbalancen.

Det er et misundelsesforslag, idet man siger, at disse midler går til de rige. Alle tal viser, at dette ikke er korrekt.

Vi kan selvfølgelig også støtte fremskridtspartiets ændringsforslag, der styrker de offentlige finanser og giver en besparelse på disse godt 2 mia kr.

Det, der er virkelig interessant, er selvfølgelig socialdemokratiets og SFs ændringsforslag, fordi disse to partier har markedsført sig som værende et regeringsalternativ, der var i stand til at løse landets økonomiske problemer og skabe social trykthed for befolkningen, ja, socialdemokratiet har oven i købet som slogan, at det skal være Danmark

for hele folket. Det er groft ud over alle grænser, når man ser, hvad de præsterer: nogle ændringsforslag, der forringer betalingsbalancen og øger arbejdsløsheden.

SF har haft en lidt mere heldig hånd. De har stillet nogle ændringsforslag, der i det mindste kun cementerer arbejdsløsheden, men det vil sige, at de opererer med to bebrejder: beskæftigelse og arbejdsløshed, og det er ganske indlysende, at tager man folk ud af beskæftigelse, falder arbejdsløshedstallet. Det er helt sikkert, at hvis man har 250.000–260.000 arbejdsløse og man tager de 10.000 ud og så siger: dem tager vi ud af beskæftigelse og sætter på kursus, og hvad man ellers kan finde på, vil arbejdsløshedstallet falde, men de glemmer én væsentlig ting, nemlig at de cementerer arbejdsløsheden, for det er konsekvensen af den politik, de fører. De fører også en stram indkomstpølitik på den måde, at de vil hæve indkomst- og formueskatten, selskabsskatten og merværdiafgifterne og så sørge for øvrige indtægter til statskassen.

Det modarbejder det, man påstår skulle betyde en forbedring af betalingsbalancen. Jeg tror ikke et eneste øjeblik på, at det har noget med virkeligheden at gøre, at man skulle kunne opnå en forbedring på 2 mia kr. på betalingsbalancen. Det, vi har fuld erfaring for sker, hver gang man strammer skatteskruen, hver gang man øger selskabsskatten, er, at der bliver færre midler til investere i danske virksomheder, og det vil sige, at vi har færre muligheder for at oprette nye arbejdspladser. Men o.k., det er jo også en politik at sige, at man vil cementere arbejdsløsheden.

Så synes jeg, det er uanstændigt, at SF ikke tager den fulde konsekvens og siger: ja men det er da synd for de sidste 250.000 arbejdsløse, vi har, de skal da også sættes i beskæftigelse, altså sådan at man tager dem ud af arbejdsløsheden. Man kan jo sende dem ud at grave huller og fylde dem op om eftermiddagen, så har man sørget for, at der er beskæftigelse, og så har man fået fjernet arbejdsløsheden. Det er jo den filosofi, der ligger bag SFs ændringsforslag på det økonomiske område.

De begår også en anden væsentlig fejltagelse, og det er med hensyn til deres betragtninger om energi. De glemmer – og det er der ingen der har taget højde for – at en væ-